Caxi Christillistä ja Hengellistä

WIRTÄ,

ankille Ristí-weljille ja Sisarille rackari ylös-
kehoituxexi Sielustans murhetta pitämään, oi-
kian katumuxen ja Uscon järjestyxesä.

Jotca,

Jumalan Armon ja Pyhän Hengen johdatta-
misen cautta,

elämisens jälken synnin suruttomuden unesta, ja
onellisen työnsä tekemisen alla, ajatuxisansa on co-
coonpauuut, ja siten sunstans muilda ylös-
kirjoitta, ojendaa ja prändätä
andanut.

Johan Erikin Poika.

Paimion Pitäjästä ja Caswolan Kylästä,

Wuonna 1764.

Se Ensimmäinen Wirsi/

Catumuxesta.

W. c. Ah! HERra älä wihasas.

v. 1.

Ose' johtu syndi mielehen, Joit on mull
monda aiwan, Joill' tiedän päällen ruot-
taneen, Jäisen cuollon waiwan: Niin
he täyttä sydämmen, Ja carwax joutuutunnollen
inen elämäni.

2. Woi cuiteng cungan pakenen? Tainkaltaisesa
as; Keneldä apun hakenen? Sill omatundo ras-
cas

caast Mun soimaa synnis saastaisex, Helwetin wa
wan ansainex; Ah! armahd Jumal wielä.

3. Jos catzon tässä eteeni, Nijn äckään turmellux
Ja tiedän ett' on helwetti Duomittu rangaistux
Jong tiedän synnill ansaincen, Ja cuollon courijn jout
neen Sen ruman synnin cautta.

4. Jos käännyn taani katzomaan, Mun end
elämääni; Nijn murhell cowall hawait saan Ain sii
syndejäni, Cuin tehdes maistuit makiax, Nyt muutu
saper catkerax; Woi cuca pääskää nijstä.

5. Jos catzon siwull puolellan, Mull apuu hak
sani; Nijn näen myöskin olewan Perkelen wiettelijän
Jong yllwyxen ottanut Mä olen, ja nijn tuottan
Itzellen tämän tuscan.

6. Jos catzon ylös taiwaseen, Mun Jumala
puoleen: Händ' wastan tiedän rickoneen, Jost sydäm
nyt cuolee. Ah! raucka, ettän wihoitin Pyhän wa
hurscan Duomarin, Ja hywintekiäni.

7. Cuitengin tiedän wielä mull Yhden, io
puoleen riennän! O JEsu! tygös itkusuul Tul
ja armoo kerjän: Sull tunnustan caick ricoxen, C
tulit wälimieheren Minun ja Jumalani.

8. Sä cuolit ristin hirsipuus Mun lunastuxeren
Ja sengin teet ett' walo uus Jo loistaa silmisä
Jong cautta waaran hawaitzen, Ja myöskin Arm
istuimen, Weresäs uscon cautta.

9. O Isä armost, ander ann, Mun syndin suu
sangen, Joill' olen sinun wihoittan; Sijn toiw
eteen langen, Ettäs ne ander annat mull, Ja
canßan oikeull Käy, Poikas pijnan tähden.

10. O Pyhä Hengi lohduta Mun suruist syd
dän, Ja pelcoos aina taiwuta, Pranna Elämä
Sill oma työ ja apu myös, On turha Hengell
työs, apuu Sentähden kerjän.

11.

11. Nyt kiitos oleon Jumalall, Hän rucouxen
nuli: Ylistys HERrall corkiall Cuin hädäs auxen
uli. Hän synnin tundoon minun toi, Armon ja
ahduxen soi, Jost woiton wirttä laulan.

Se Toinen Wirsi.

Uscon Tilasta.

W. c. O! JEsu Christe sä autuden rc.

v. 1.

O JEsu mua opeta rucoileman Täll wijmeisell mailman lopull, Cosc' ajaat sun tullollas lopetetan; Ol' JEsu myös aina mull saapuill. Mä olen kyll syndinen woimatoinen, Tee JEsu mull nijneuins teit miehell muinen, Cuin halwattun wuotella macais.

2. Hän sydämmest halaisi synnist päästä,' Ja anderi andamust toiwoi; Ei huollut nijn paljo hän ruumins säästää, Eik suuttun tain mailman waiwoin. Mutt JEsus, jold' sairaat caick' awun saawat, Hän paransi sielun ja ruumin haawat; Ah! catzos cuing laupias hän ombi.

3. Hän holhoo nijt' cuin hänen tyköns käywät Ja syndejäns catuwat caicki; Hän tekee ett' armon he käsittäwät, Myös elämät pitämän raittist. Näin JEsus heild synnit caick pojes candaa, Ja Hengensä Pyhän heill' siaan andaa, Cuin hällitzee heitä täs elos.

4. Ah catzele JEsu myös minun puoleen, Sä syndisi ennenkin autit, Cuin tulit ja sielustans pidit huolen, Nijt taiwan tiell' käymähän saatit; Mä kerjän suld' armoo, sijs awux rienná, Sun laupiat casiwos mun puoleen käännä, Ja cuuldele minua armost.

Ann. 5.

5. Ann' anderi syndin, jote' suuret owat, Joiz ol
tääll tehnyt ain usiast, Ja paranna sieluni haawo
cowat, Mä rucoilen JEsu täst asiast, Etts Jä
canß sowitit minua tääl, Mun welcan pois pyy
Sun kirjastas wiel, Ja armostas te mun wa
hurscar.

6. Ah! puhdist mun sieluni werellas nyt, Jo
Sinua rucoilen nöyräst; Ann' anderi armostas sy
dini syot, Joist olen kyll joutunut köyhär. Wie
uscoo, toiwoo ja rackautta, Mä pyydän suld' JE
su, ja sydänd' uutta, Etts armostas annat mull nijtä.

7. Myös wahwist mun uscon O! JEsu jalo, Et
ansios päall turwaisin aina; Ja sytytä sydämmeen
henges walo, Sun armos ja woimas mull laina,
Ett riippuisin Autudes kijnni tällä, Jongas mi
null ansaitzit ristin päällä, Cose' Sieluni lunastit
callist.

8. Wiel kärsimään JEsus mun wahwistacon, Cose
kiusaus laarohon tulen; Ja usconi wahwari perusta
kon, Ett lapsi häld' ostettu olen; Ett olisin uscosa
kärsiwäinen, Ja JEsuren awun päall luottawainen,
Sill se paras neuwo mull ombi.

9. Aut' JEsu ett raeastan lähimmä stän, Häll hy
wää, cuin itzellen, soisin; Ja sowinnoll cohtaisin wi
hamiestän, Ett anderi andaa häll woisin Mutt mitä
tääll tehdän meild vicaisudes, nijst älä meit rangais
wanhurscaudes, Waan armostas nekin ann' ander.

10. Nyt iloitcat canßani rackat caicki, Jote' uude
sta syndyneet olet, Jo JEsus nyt minungin sihen lait
ti, Hän herättä synnisä cuolleet; Jong edest händ sy
dämest mahdan kijttä, Ett lambaitans caitzee, heist
murhett pitää, Ja pelastaa syngiäst corwest.

11. Siis Jumalat palwella mahdamme tääll',
Händ' sydämmest kijttä myös sangen; Ja uscosa

catzella

eatzella JEsuxen pääll, Ehk' heicot tääll usiast kyll langem: Hän meillen on mieluinen woimaa tuomaan, Sill' sitä cuin häwä on aicoin saamaan, Juur cangiat ja hitaat kyll oüan.

12. Me aamulla unesta heräwäiset, Coht rucoilla mahdamme muistaa, Ett olisim päiwän taas seisowaiset, Ja wihollist woisim pois suistaa: Sill mailma wihaa, ja perkel cokee, Cosc' meidän tääll horjuwat heikot näkee, Sentähden ol' apuna JEsu.

13. Cosc ehto wiel joutun ja päiwä laskee, Nijn Jumalat mahdam myös kijttä, Ett' caikis cuin sielun ja ruumist coskee, Hän isällist suruu meist pitää. Ja aamull ett olemme rauhas maanneet, Ja päiwänkin uuden häld' nähdä saaneet, Joll wircam työt toimitta taidam.

14. Nyt siuna o JEsu mun käteni työ, ja caick' onnettomus pois estä Itz waarat ja wahingot tacaisin lyö, Ann woiman sun armostas kestää, Mutt olcon täs cuitengin tahtos sinun, Sä tarpeet kyll parahin arwat minun; Sentähden sun halduus caick' annan.

15. Muut sieluni tarpeet mull anna Jumal, Sit' cuin suld' pydän ja anon; Ja rawitze händä sill pyhäll sanall: Jost JEsus meit neuwoo ja sanoo: Ensi etzikät Jumalan waldacundaa, Teill maallista rickaut Jumal andaa, Ja ruuminne tarpeita kyllä.

16. O Jumala siuna myös Esiwaldaa, Ja Cuningast suurta ja racast; Pois poistamaan wäärytä Isän maalda, Ett pelwosas eläisim wahwast. Häll pitkää myös ikää ja onnee laina, Ett lewos ja rauhasa elämʼ aina, ja Jumalisuus meisä wahwist.

17. Mutt Jumalisus on mus heicko wajaa, Sita minun tundon mull soimaa, Ja sielulda lewongiu pois ajaa, Nijn ettei ol' uscolla woimaa: Mutt sieluni,

luo-

lu ta sun JEsuxes päällʼ, Hän edestäs käynyt on Golgathan mäel, Coscʼ pijnan ja cuoleman kärsei.

18. Mun sydämmen cowutt' mä walitan wiel, Ah etten waan pensiär langeis, Cuin minun poiserytäis autuuden tieldʼ! Annʼ JEsu mull sun Pyhä Henges: Cuin otajs pois sydämmen kiwest cowast, Ja annais mull sydämen uuden lihast, Nijneuins itze luwannut olet.

19. Mix olet mun sielun wiel murhellinen, Ja saatat tääll itzelles tuseaa; Sill JEsus on syndisill armollinen, Cuin catuu caick syndins ja useoo, Ett JEsuxeldʼ weri wuotʼ Krydimaasa, Ja edestäm Ristin päällʼ Golgathasa, Catz, sieluni, lunastust suurta.

20. Wiel JEsus nyt rucoilee Isää taiwaas, Ja sydämest racas on totta: Cuin ristin päällʼ ollesans waikias waiwas, Nijn wieläkin waari meist otta; Hän anderi andamust meille anoo, Ja sielu autuutta aina janoo, Catz' rackautt' märätöindʼ suurta!

21. Ah! älkäm sijs ajatelko täs nijn, Ettʼ Isällä cowa on sydän Meit lapsians cohtan, cuin rippua kijnnʼ, Ainʼ Poicansa ansios pyydäm. JEsus Ewangeliumis neuwoo meitä; Myös Isäkin racastaa itze teitä, Ja Poicans teill awuren annoi.

22. Siis eläkäm Christuxen useosa tääll, Cuin meistʼ paljo waiwaa on nähnyt, Ja meitʼ perillisex taiwahan wiell, On piinall ja cuolemall tehnyt; Ja wälttäkäm syndi cuin wetää meitä, Sen iäisen cuoleman cauhioi teitä, Joit useotoin sielun tääll käypi

23. Näin hurscasti eläkäm armon ajaas, Ett cuinnias cuoleman hetkell, Engellʼ meidän sielum weis iloon taiwaas, Pois mailman pahalda retkeld; Ain muistain ett taiwaisa valcka on suur, Mutt ijäises itcu ain rangaistus juur, Cuingʼ elämä ollut on tääll

24. O Christittʼ! sen päälle sijs ajatus käännʼ, E

tämän nyt elämän tahdus, Tääll toinen taick toinen nijst käsitetään: Ja tiedä sijt ett' se on turhuus, Jos runmistas holhot cuin cuolewa on, Mutt' sielust et huoli cuin cuolematoin. O tyhmyttä sokeutt' suurta.

25. Wiel' rackaasti Christityt neuwon teitä, Cuin cuollehen useon pääll luotat', Ett' rucoilett' JEsust' cuin autta meltä, Ja Pyhällä Hengelläns tuotta, Meill' useon, joll elo on JEsuxesa, Ja lahjat muut suuret sill' totudesa, Cuin walmis on ottamaan wastan.

26. Täs usco ja toiwo ia rackaus wiell' On Taiwasta suurimmat lahjat, Ja kärsimys JEsuxen askelden tiell; Cuin uudesta syndyneet saawat. Sijs älkämme catzoco muiden päälle, Sill' meill' esimercki on JEsus täällä, Cuing elämät käyttämän pitä.

27. Aut' JEsu! ett' uscosa loppuun asti, Näin kijnni juur rippuisim wahwast; Ja tuskisa tesomaan kärsiwästi, Meit wahwista JEsu ain taiwast, Cosc' Sanas nöt saarnatan ymbär' maata, Wack moni on pahembi pacanata, Meit syndisi armahd O Jumal.

28. Sun Hengellä walais myös opettajam, Ett wircansa witiäst tekisit; Ja lambaitans hartasti caitzisit ain, Heit' hedellmälliseri näkisit, Ja, ettäs nijt eloos ain' lähetäisit, Cuin sieluja autuuteen käätyxsaisit, Ja taiwan tiell' käymään heit neuwois.

29 Ah tule nyt tygöni Isä, Poica, ja asu ain' sydämmesäni! Ah tule nyt tule sä Hengi woipa, Ja sytytä halamiseni, Ain' sinua suuresti racastamaan, Ja usco cautt' sinulda caicki saamaan, Ja rucous minusa kehoit.

30. O autuast sielun ja ihmisen last, Josas, Colminaisuus, itz' asut! O autuast ihmist täs syndises maas, Cuin Taiwasta Hengen on saanut, Joca hänen hengens cantz' todistapi, Ett' autuan ilon hän armost saapi, Ja JEsuxeld' cruunuunkin caunin.

31. Cosc

31. Cose' aicas O! JEsu! on tänne' tulla, Sun omias ottaman tääldä, Aut' silloin ett' mahdaisin walmis olla, Ja cuulla sit' suloista äändä, Joll oikiall puoll' seisowat wirwotetan, Nyt tulcat te sisälle waldacundaan, Cuin walmisiett teille on ennen.

32. O sitä suurt iloo cuin siellä cuuluu, Cose' päässemme näkemään näitä; Sitt' ijäistä iluloista riemu humuu, Ja caritzan omia häitä. Siel' woitori weisa juur iloisansa, Mun sieluni ylkäns JEsuxen cansa, Ja kijtost häll ijäti laulaa.

33. Mä Caritzan häihijn jo cutzut' olen, Kyll' aica sitt' pian jo joutuu: Mä riemusta rauken cose sinne tulen, En taida mä olla siel' outo: Cose' JEsus mun suloinen ylkämiehen, Mun kädestä talutta sisäll wijmein, Ja cruunulla cruunaa mun pääni.

34. O armo työt hywää cuins JEsu mull teit, En sinua kijttä nijn taida: Wast' minä tä'n äskön nyt suurexi näin, Ja tarpellisexi mull aiwan; Ett's welcani werellös maran olet, Jong cautta mä wäldän caick pirun nuolet, Cose' uscosa riyun sus kinni.

35. Mä kijtän sijs mielestä nöyrimmästä, Ett's olet tain autuun mull ansain'; Ja ylistän sinua sydämmestä: Ann' JEsu sun Henges mun cantzan, Cuin rucoilis kijtäisi minus sinuu Ett's lahjoillas siunannut olet minuu. Wiel tulewaist anon myös armoo.

36. Jo lopetan weisun sill' langeis äänen, Ja caitaa tiet culkemaan lähden; Ah rucoilcat JEsust caick jälken jäänet, Ett' tundisitt' syndinne nähden. Aut' JEsu mu armosas pysymöhän, Ja muita sun Hengellös sijhen myös kännä', Sun cunniares ijäti! Amen.